

לlez: **בכל מערביין פרק שלישי עירוביין**

יראה אור השלם

ולו: דברים ייח דראך וראשית גז צאנך

הגהות היב"ח

בב"ג ומכירנו שם סדרך.
דומס נוץ כמ"כ ס"י"ז
לטך' כתלה' וע"כ:
שב' סדר מון דוחת נטה
ומצ'ם ברא יוז' ממקם:
ש"ל" ד"ה ש"מ פהן ווי'
תמה' נ"ק גס ני' מודעת
תמה' נ"ק כ"ה קח לה'
יתה ירך ועיקר:
תובם ד"ה קאכיה מאן
ויל"מ יאכטן מוקין
דליך צבענן לית לוי'
בנ"ס:

גלוון הש"ם

שאני חתום דבענן
שיית ששיריה ניכרין. עי'
לך יט ע"ב צלט"ז ל"ה
מלומך געומיגא:

מוסף רש"

חננאל (המשך)

שהזכיר בתוכו נעשה
והתו שירים ניכרים.
אידך אי אתה מודה שמא
להו ר' מאיר לכשיבקע

אל לא דיבא אל לא חדא. ווקמ"ל דלע גולדען מטו טיכל דלאיכל מלמי
לו מלט: **מאן** הא תנא דאפיילו בדרבען ליט ליה ביריה.
סוי מיי נמיימער רבוי יוקי דלהיגוט סל ייך פיל דסוי מדלענן וממע
כיזע לעיקר מענער מן סטולס חאנז לייס קלוזוינעם דפ"ל (דע נ).

אלא א' בלבוקחת בעלים א' בעשיות כה
ואכתי סבר ר' יוסי אין ברירה⁽⁶⁾ והחנינה⁽⁶⁾ עט
הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של
ירק או גלוסקא אחת א' אינו צריך לעשר דברי
רבי יוסי וחכ' א' צריך לעשר איפוך תא שמע⁽⁹⁾
האומר מעשר שיש לי בביתי מחולל על
סלא שתחעלת בידי מן הרים ובמי אומר
במחולל איפוך אימא ר' יוסי אומר לא חילל
ומאי חווית דאכבה תרתי מקמי חרدا איפוך
חרדא מקמי תרתי הא ודאי איפכא תנייא
דקתני סיפה ומודה רבוי יוסי באומר מעשר
שיש לי בתוך ביתוי יהא מחולל על סלא
חדש שתחעלת בידי מן הרים שהילל
מדקאמר הכא שחייב מכל רחחים לא חילל
האי סלא חדשה ה"ד אי דאיכא תרתי תלת
ריש ברורה היינו קמיהה אלא דילכא אלא
חרדאמאי העלה אידידי דתני רישא תעלה התנא
סיפה נמי העלה אל רבעה לרבע נחמן מאן
האי תנא דאפילו בדורבן לית לייה ברורה
דרתニア אמר לחמשה הריני מערב על איזה
מכם שארציה רציתוי לך לא רציתוי לא לך
רצחה מבעו⁽⁷⁾ עירובו אישתיק ולא אל⁽⁸⁾ ולא מיד
עירובו עירוב אישתיק ולא אל⁽⁸⁾ ולא מיד
ולימא לייה תנא שקלת מעולםא תנאי⁽⁹⁾
רב יוסף אמר תנאי שקלת מעולםא תנאי
היא דתニア הריני מערב לשבותה של כל
השנה רציתוי אלך לא רציתוי לא אלך רצחה
מכבוד יום עירובו עירוב משחשיכה רבוי
שמעון אמר עירובו עירוב וחכמים אומרים
אין עירובו עירוב והוא שמעין לרבי שמעון
דלית לייה ברורה בדאוריתא אבל בדורבן אית
אלא איפוך מאיק קשיא דילמא כי לית לייה
ל' שמעון ברורה בדאוריתא אבל בדורבן אית
לייה⁽¹⁰⁾ קסביר רב יוסף מאן דאית לייה ברורה
ל' שבדאוריתא ל' שבדורבן אית לייה ומאן
דלות לייה ברורה ל' שבדאוריתא ול' ש
בדורבן לית לייה⁽¹¹⁾ רבא אמר שעני התם
רביעין ראית⁽¹²⁾ וששיריה ניכרין אל'acci
אלא מעתה היו לפניו שני רומנים של טבל
ואמר אם ירדו גשימים היום יהא זה תרומה על
זה ואם לא ירדו גשימים היום יהא זה תרומה על
על זה ה"ג בין ירדו בין לא ירדו אכן בדבריו
כלום וכ' ה'חייב נמי⁽¹³⁾ והחנן תרומות הכריה הזה

ר"ש אומר קרא השם שאני התר דאייכא סביבו ואב"א כדרתני טעמא" אמרו לו ל"ר"מ אי אתה מורה שמא יבקע הנוד ונמציא וזה שותה טבלים למפרע אמר להן לשביקע ולמאי דסליק אודעין מעיקרא דבענין ראשית שישירה נברין Mai קאמרי ליה הבי קאמרי ליה לדין בענין ראשית שישירה נירין לדין Ai

בצעה זקוילו עליה צס צמהה סייח נכלית למתים וולנו ציליס: פיו לנפוי צני רמוניס לו. צאלים טו. סכלי כי הולג הכלכם לעלמלה נקט כלומר חס נבלה שלדים בלבושים מליגל ל"ר"ס חס דורך על להמלה לוטס. סולול ונצחם קריליטט צס לוי ניכר חילו מלוומה ומליזו ציליס דהה כלו גנזי יין ניכרין ציליס להלט. נחמלגעיהם מטה מלויומתו כדי סייעור מלוומה ומעצקינו מהה לאטמי קביזיו: וכוכומס מעטר צטווין. מל מעטר והמי מטה מלויומתו מעטר צלן צמכו קרלה צס ועוד עכטיו חס הולג ממנו גה סיס נו הולג צטוממו צטוממו. נטocos מעטר צני חזק לירוקלים ולחס ניטומלה ומלכלו חייב מטוס הולג מלוומה צטוממו. נטocos קלחמל: ואונישעס אוימעל. ר' צמעון קהי ליא ציליס ווגני יין דקלהר נלו דקלהר ליא נטול. קולד ציפלייט סטימנו ונומלה צטמה טצלין למפרע דצטמלה כי מפרען לא למחר ומון קילע דמיינער דמעיקרלע דזונך הנוד נמי לדליה סולול מעתם קריליטט צס וחולין צחה הצלן כי נקע נגוע וולג חאנדר לאס סה חיילו נקופף נלו לקלל מלוומה מהל: נטיכקע. נטין צדרג נטוקו לומול לדלן חייטין לאטס

מבר תרומה. ולאו ממש דלית לה ברורה. אלא מעתה היה לפניו שני רימונטים ואמר אם ידרדו (ואניבער) אמר מא טעמא דרי' שעמנין לא רירדו ביבק ענוד. ונספהה אורה שקרה בהרבה התרומות.

פָה אֵמִי פַי מְלֻכּוֹת
מְעַדֶּר קָלְכָה חָ :
פְוּ בֵּמִי פַי"ד מְלֻכּוֹת מַ"ס
קָלְכָה טוֹ :
פְזּוּ גַּד מִי' פַי"ח מְשָׁלֵךְ
עַלְיוֹנִין קָלְכָה זָ קָמָג
עַצְןָן הַטוֹּר צַ"ע הַסְּמִינָן
מִיגָּן :

רביינו חנן אל או בליך מה בעשייה כהן, קמ"ל ר' יוסי כבר אסא אמר בישורית דון בשתו יר עשית תבן תוכה כל אהוב בשלה, אבל ביריה אמרו חדר בך לך לאגודה ריק אהוב, ואל ואינו צויע לעשר, דברי ר' יוסי בר' פפי אמרו לאלו תלחר לך נטה ליל כמו שחקה על עצמן והולך ונקה שום ווישע על כל מהן, ואחריו כן נטן לעם הארץ גורחת השואלה לו, רשות עליה שלקחה כי המשער שהחוצה קדש על לו וריבוי ואנני דתני אמר ר' ביריה, ורוכין אףך הד כי אין ואוכל עד שעישר והכמים פוטרין, ת"ש האמור עשרה שין מתקנת ספרא מפ"ז ר' יוסי [באנז] ואמריו אףך אמר לא חילב ביר' ר' יוסי [באנז] באמרו מושר שין סיינן (אל) [יל] ייא מחולל על סלול השוואת שפעול ביר' מן הילס שווילן, מוקונין ספרא הניא טהורת שעהלן אונס ספרא נמי תעלה [אפק] דלא זהה ציריך, ארבול לה בא לב' בדורותיה כביס און אונתיה מונמן בין האין דאי' פאי' ביר' והא דרכובן לה ביריה. הניא האמור הריני מעבר להשהה על איזה מון שירץ, ובבעודו סיטיירוב עירוף, רצחה משחשאה אין עירוף, אמרו הניא והא ביריה, אשיקון, וליאו לאין אי' הווא שמיעא לה הא מתנית דודזה גויה לה אי' ר' יוסוף כביני הי' והא שמעני לה לא רצינו עירוף. רצחה מבעוד יוסט שמען אמר עירוף. משחשאה אין, שמען אמר עירופ עירוף, והא חכם' אי' עירוף עירוף שמען לה לא רצינה, אמר האהילוקין יין מבין הכותחים שני לגון

שנא' לנו לדריך פירושו רון תרומה כו' ר' שמעון אמר דלית בפיה ביריה. פרוקין אף ואילא ר' שמעון אמרו נון צירובו עירובו, והכמי או' (א) ידרופין עירובו. ואמרינן מאה מכתת לילמא כי לית לה ל' ר' שמעון ביריה בתרומה דודח דארוחיאן, אבל בעירוב דודח דארוחיאן, ואילו ביריה ביריה. מזכרין את לה ר' ברה. ווזחנן לא, אכן דלית לה ביריה לא שא' בגין דארוחיאן בין דרבנן לה לה ר' ברה, ובוגין דאית לה בין ברואוחיאן בין דרבנן לאין זיל. בא' בא' הינו טעמא ר' שמעון בולוקין זין בגין הרטוב. דקסבר תרומה אוקרי דרישת וועל רושתת יש של ארחותה השורה, הילך בעין זומנה ששרה ביריה. ביריה, ביריה כלו' הין שיש בתוכו מעבר ואינו ניכר ביריה, ואילו ביריה דראשית של שירים עיי' (ב' שא' גאלשין הום ר' רומה ביריה.

וְנִרְאֶת בְּאָלָה אַתָּה כְּמֵת בְּפָרוֹתֶךָ מֵאוֹ גָּלוֹת